

pendlere, der daglig er afhængige af en velfungerende kollektiv trafik, og samtidig er der afsat penge til eksperimenter med nærbane, så vi målbevidst forsøger at udbygge den kollektive trafik i konkurrence med privatbilismen.

Mange tror sikkert stadig væk på den myte, at SF'ere gerne helt vil forbyde biler. Det har vi nu ingen planer om. I de tyndt befolkede egne er bilen jo simpelt hen en nødvendighed. Til gengæld har vi meget, meget svært ved at forstå, hvis der er nogen, der ønsker sig flere privatbiler på vejene i storbyerne, så trafikken går endnu mere i stå og alle lider under trafikpropper og forurening. Her er det altså voldsomt meget mere oplagt at satse på en god kollektiv trafik, både af hensyn til fremkommeligheden og miljøet, og det giver den nye 5-årige aftale et godt bidrag til.

Politiets vilkår har fra starten været et meget varmt emne i finanslovforhandlingerne. Venstre og De Konservative gjorde det ved førstebehandling af finansloven nærmest til et hovedkrav at få øget politiets bevillinger, og derfor må det vel også føles lidt underligt for de samme partier, at det så endte med at være regeringen, SF og CD, der indgik et politiforlig.

Forklaringen skal jo søges i en af efterårets større mærkværdigheder, nemlig Venstres skatopolitik, hvor Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, utvetydigt har sagt, at han lover aldrig at forhøje en eneste skat. Det må jo siges at være et særdeles radikalt standpunkt i en verden, hvor vi en gang imellem kan blive nødt til at sætte nogle skatter ned for at tilpasse os grænsehandel, EU-harmonisering eller ændrede konkurrencevilkår.

Når hr. Anders Fogh Rasmussen ikke vil kompensere ved at lade andre skatter stige, ja, så får han selvfølgelig med tiden et meget, meget stort hul i statskassen.

Jeg er ikke spor i tvivl om, at hr. Anders Fogh Rasmussen kan vælge at holde sit løfte helt frem til næste valg, det er jeg slet ikke i tvivl om. Det vil sætte hans parti uden for indflydelse på finanslovforhandlinger og hvad der ellers er i fremtiden her, men det kan da godt være, at Venstre er villig til at betale den pris.

Derimod er det stensikkert, at det går galt efter valget. Venstre kan ikke både føre en ekstrem skatopolitik, der underminerer velfærds-samfundet, og samtidig påstå, at man ikke kunne drømme om at skære ned på den sociale velfærd. Et af løfterne bliver brudt efter valget, det

spændende tema er kun hvilket. Alle er frit stillede til at gætte.

I år blev Venstre så udfriet af et simpelt trykleri, hvor regeringen, SF og CD var villige til at flytte rundt på brikkerne i det store puslespil på en måde, der ikke ændrede en tøddel, men som var nok til at udstyre Venstre med den mentale G-streng, der skulle bruges til at balancere en vanskelig sag hjem. Venstre fik lov til at stemme for besparelser, der alligevel skulle gennemføres, i stedet for gebyrer, der også blev gennemført. Brikkerne blev bare flyttet rundt. Sådan kan politik være, så snurrligt kan det foregå en gang imellem, når en ideologi skal pudses af, uden at der helt er sagligt grundlag for det.

På sundhedsområdet er der indgået en stribe aftaler om øget indsats især på kræftområdet, inden for forebyggelse, miljømedicin, arbejdsmiljø og genoptræning betalt ved indgreb i de tårnhøje avancer på medicin. Aftalerne blev indgået mellem regeringen, SF, CD og De Konservative, og også her fik Venstre lov til at tilslutte sig, da de 100 pct. kunne godkende det, der var aftalt i forvejen mellem de andre partier.

Inden for voksen- og efteruddannelse er der aftalt rammer for en reform, der skal give et tiltrængt løft i indsatsen over for de mange, der i dag kun har kort skolegang bag sig, samtidig med at der tages skridt til at få et mere sammenhængende system, hvor f.eks. AMU-kurser bedre kan bygges sammen til en faglært uddannelse.

SF lægger afgørende vægt på, at der bliver forbedrede uddannelsesmuligheder for de korttidsuddannede, fordi det er endnu et vigtigt led i bestræbelserne på at skabe og fastholde et samfund med plads til alle. Vi har samtidig sikret uddannelsesmuligheder for nogle af de grupper, der blev glemt i det første udspil fra regeringen, ligesom planerne om nedtrapning af satserne på uddannelsesorlov er taget af bordet.

På miljøområdet var udgangspunktet for forhandlingerne i år meget dårligt. Regeringen havde i sit udspil lagt op til dramatiske besparelser på økologisk forskning og produktudvikling, ligesom der ikke var sikret finansiering på vigtige nye felter.

SF har i aftalerne reddet miljøpolitikken fra de katastrofer, regeringens udspil ville have indebåret, og vi har forsøgt derudover at sikre ny fremdrift i miljøpolitikken. Dioxinhandlingsplan, skærpet fødevarerikkerhed og en udred-